

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy INTEGRAL dla towarów i usług z klas 9, 12, 35 i 37 — zgłoszenie nr 9 508 466

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Nutrexpa przeciwko OHIM — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara Maria ORO)

(Sprawa T-218/13)

(2013/C 189/54)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Nutrexpa, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokaci J. Grau Mora, M. Ferrándiz Avendaño i Y. Sastre Canet)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl (Mediolan, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 lutego 2013 r. (sprawa R 245/2011-1) w zakresie dotyczącym odrzucenia zgłoszenia (graficznego) wspólnotowego znaku towarowego nr 8 481 863 „Cuétara Maria ORO”, należącego do NUTREXPA, dla „konserwowanych, mrożonych, suszonych i gotowanych owoców i warzyw; galaretek, dżemów, kompotów; produktów mlecznych” z klasy 29 i dla „kawy, herbaty, kakao, tapioki, sago, nienaturalnej kawy; mąki i produktów zbożowych; chleba, wyrobów cukierniczych i słodczy; lodów; miodku, melasy (syropów); drożdży, proszku do pieczenia; sosów (przyprawy), ciastek” z klasy 30, który w konsekwencji powinien zostać zarejestrowany przez OHIM;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „Cuétara Maria ORO” — zgłoszenie nr 8 481 863 dla towarów z klas 5, 29 i 30

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe zawierające element słowny „ORO” dla towarów z klas 29 i 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2013 r. — NIIT Insurance Technologies przeciwko OHIM (EXACT)

(Sprawa T-228/13)

(2013/C 189/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NIIT Insurance Technologies Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat M. Wirtz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 lutego 2013 r. w sprawie R 1307/2012-4 dotyczącej zgłoszenia słownego wspólnotowego znaku towarowego nr 010355501 EXACT i wcześniejszej decyzji departamentu znaków towarowych OHIM z dnia 29 maja 2012 r. dotyczącej zgłoszenia słownego wspólnotowego znaku towarowego nr 010355501 EXACT w zakresie dotyczącym odmowy udzielenia ochrony temu znakowi;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy EXACT dla towarów i usług z klas 9, 16 i 42 — zgłoszenie nr 10355501

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 83 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą równego traktowania oraz art. 6 i 14 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. w brzmieniu nadanym protokołem nr 11, który wszedł w życie w dniu 1 listopada 1998 r.
- Naruszenie art. 56 TFUE.

—————

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2013 r. — Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji

(Sprawa T-245/13)

(2013/C 189/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: D. Wyatt, QC, V. Wakefield, Barrister, i C. Murrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 26 lutego 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w odniesieniu do pozycji w załączniku dotyczącej ekstrapolacji korekty w wysokości 5,19 % wydatków poniesionych w Irlandii Północnej w roku finansowym 2010 wynoszącej 16 513 582,57 EUR (Dz.U. L 67, s. 31); i
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Pierwszy zarzut dotyczy tego, iż Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd co do okoliczności faktycznych oraz nie wzięła pod uwagę względów dotyczących rozmiarów możliwych strat dla funduszy UE w objętym wnioskiem roku 2009 wynikających z błędów przy określaniu kwalifikującego się obszaru w 2005 r. mających wpływ na początkowy przydział uprawnień oraz (w konsekwencji) nie uwzględniła okoliczności, iż w dużej większości przypadków nadmiernych płatności na rzecz rolników ryzyko dla funduszy ograniczało się do około 22 % wydatków, czyli proporcji wydatków obejmujących „element powierzchni”.

- 2) Drugi zarzut dotyczy tego, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd co do okoliczności faktycznych błędnie przyjmując, iż Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (departament rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich Irlandii Północnej „DARD”) zastosował nieprawidłowo lub w ogóle nie zastosował przepisów dotyczących nienależnych płatności, sankcji oraz celowej niezgodności oraz że w konsekwencji Komisja przypisała zbyt duże znaczenie względom dotyczącym rozmiarów możliwych strat dla funduszy UE lub nie wzięła pod uwagę tych względów. W szczególności Komisja:

- niesłusznie zarzuciła rzekomo „systematyczne” przeliczanie uprawnień przez DARD;
- niesłusznie twierdziła, iż błędy popełnione w 2005 r. mogły mieć rzeczywisty wpływ na historyczny element wartości uprawnień;
- przyjęła błędną metodę obliczania nadmiernych płatności;
- przyjęła błędne podejście w stosunku do sankcji, zwłaszcza:
  - przyjmując błędny sposób obliczania sankcji; oraz
  - niesłusznie twierdząc, iż sankcję należy wymierzyć za każdy rok w przypadkach gdy sankcja miała zastosowanie w 2005 r. lecz nie w kolejnych latach objętych wnioskiem — w niniejszym przypadku w 2009 r. — kiedy to nadmierna płatność wynikała z tego samego błędu co błąd za który wymierzono sankcję w 2005 r.
- przyjęła błędne podejście do celowej niezgodności.

—————

Skarga wniesiona w dniu 6 maja 2013 r. — Gemeente Nijmegen przeciwko Komisji

(Sprawa T-251/13)

(2013/C 189/57)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Gemeente Nijmegen (Nijmegen, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci H. Janssen i S. van der Heul)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 marca 2013 r. C(2013) 1152 wersja ostateczna w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy rzekomej pomocy udzielonej przez gminę na rzecz NEC;